



## LIETUVOS VYRIAUSIASIS ADMINISTRACINIS TEISMAS

### NUTARTIS LIETUVOS RESPUBLIKOS VARDU

2018 m. kovo 1 d.  
Vilnius

Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo teisėjų kolegija, susidedanti iš teisėjų Audriaus Bakavecko (pranešėjas), Gintaro Kryževičiaus (kolegijos pirmininkas) ir Ramutės Ruškytės, teismo posėdyje apeliacine rašytinio proceso tvarka išnagrinėjo administracinę bylą pagal pareiškėjo I. L. ir atsakovo Aplinkos apsaugos agentūros apeliacinius skundus dėl Vilniaus apygardos administracinio teismo 2016 m. birželio 13 d. sprendimo administracinėje byloje pagal pareiškėjo I. L. skundą atsakovui Aplinkos apsaugos agentūrai dėl įpareigojimo atlikti veiksmus.

Teisėjų kolegija

n u s t a t ė:

#### I.

1. Pareiškėjas I. L. (toliau – ir pareiškėjas) su patikslintu skundu kreipėsi į teismą, pašydamas panaikinti Aplinkos apsaugos agentūros (toliau – ir atsakovas, Agentūra) 2016 m. sausio 13 d. raštą Nr. (16)-A4-338 (skunde nurodyta 2015 m. sausio 13 d. data) ir įpareigoti atsakovą per vieną darbo dieną nuo teismo nuosprendžio įsigaliojimo dienos pateikti visą išsamią ir nenuasmenintą informaciją, bei dokumentus, nurodytus 2015 m. gruodžio 11 d. prašyme.

2. Pareiškėjas nurodė, kad 2015 m. gruodžio 12 d. atsakovui elektroniniu paštu pateikė prašymą suteikti informaciją apie tarnybinio nusižengimo tyrimus arba atsisakymą juos pradėti, pagal prašyme nurodytus tarnybinius pranešimus. 2016 m. sausio 13 d. gavo atsakovo raštą Nr. (16)-A4-338, kuriame nurodyta, kad prašoma informacija nebus teikiama. Atsakovas, atsisakydamas suteikti prašomą informaciją, vadovavosi Tarnybinių nuobaudų skyrimo valstybės tarnautojams taisyklėmis, patvirtintomis Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2002 m. birželio 25 d. nutarimu Nr. 977 (toliau – ir Taisyklės), o ne prašyme nurodytais Viešojo administravimo įstatymu, Valstybės tarnybos įstatymu, Teisės gauti informaciją iš valstybės ir savivaldybių institucijų ir įstaigų įstatymu, kurie turi aukštesnę teisinę galią. Pažymėjo, kad Valstybės tarnybos įstatymas nedraudžia teikti tarnybinio patikinimo išvadas kitiems asmenims, ši informacija taip pat neprivalo būti įslaptinta. Atsakovas 2016 m. sausio 13 d. raštą grindė Asmens duomenų teisinės apsaugos įstatymu, tačiau neaišku, kodėl nebuvo pateikta nuasmeninta informacija ir išvados. Vadovaudamasis Valstybės tarnybos įstatymo 3 straipsnio 2 dalies 7 punktu bei Viešojo administravimo įstatymo 3 straipsnio 10 dalimi ir Konstitucinio Teismo, Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo, Vilniaus apygardos administracinio teismo sprendimais nurodė, kad tarnybinė ir valstybės tarnautojų veikla yra vieša, todėl skirtingai negu teigia atsakovas, Asmens

duomenų teisinės apsaugos įstatymas netaikomas. Teigė, jog neregistruodamas dalies dokumentų (skundų, tarnybinių pranešimų, su tarnybinio nusižengimo tyrimais susijusių dokumentų ir kt.) Vieningoje dokumentų valdymo informacinėje sistemoje (toliau – VDVIS), arba įkeldamas tuščius dokumentus, atsakovas įslaptina informaciją apie tarnybinę veiklą ir nepagrįstai ją atsisako suteikti. Institucijų pareiga teikti pareiškėjams informaciją nustatyta Teisės gauti informaciją iš valstybės ir savivaldybių institucijų ir įstaigų įstatymo 3 straipsnio 1 dalyje. Pareiškėjas manė, kad prašomos informacijos pateikimui teismas atsakovui neturėtų suteikti daugiau kaip 1 ar 2 darbo dienas.

3. Atsakovas Aplinkos apsaugos agentūra atsiliepime prašė skundą atmesti kaip nepagrįstą.

4. Nurodė, kad pareiškėjas 2015 m. gruodžio 12 d. prašyme nenurodė, koku tikslu jam reikalinga prašoma informacija ir dokumentai. Tarnybinių nusižengimų tyrimų, pradėtų vykdant Agentūros direktoriaus 2015 m. lapkričio 10 d. pavedimą Nr. A13-46, Agentūros direktoriaus 2015 m. gruodžio 2 d. įsakymo Nr. AV-346 5 punktą, ir administracinės procedūros, pradėtos vykdant Agentūros direktoriaus 2015 m. gruodžio 2 d. įsakymą Nr. AV-347, metu buvo tiriama ne pareiškėjo, o kitų Agentūros valstybės tarnautojų veikla. Pareiškėjo 2015 m. gruodžio 3 d. paaiškinime ir 2015 m. gruodžio 6 d. papildomoje informacijoje nurodytos aplinkybės buvo nagrinėtos vykdant tarnybinio nusižengimo tyrimą dėl I. L. galimai padaryto tarnybinio nusižengimo. Su šia tarnybinio tyrimo išvada pareiškėjas buvo supažindintas, todėl pakartotinai Agentūra šios informacijos neteikė. Pareiškėjas jam paskirtą tarnybinę nuobaudą apskundė Vilniaus apygardos administraciniam teismui ir visa pareiškėjo prašoma informacija pateikta administracinėje byloje Nr. eI-5418-208/2016. Nurodė, kad vadovaujantis I. L. 2015 m. lapkričio 30 d. tarnybiniu pranešimu (reg. Nr. A9-95) ir Viešojo administravimo įstatymo 21, 22, 31 ir 33 straipsniais, buvo atlikta administracinė procedūra dėl tarnybiniame pranešime nurodytų aplinkybių bei surašytas teikimas priimti administracinės procedūros sprendimą. Pareiškėjas apie skundo tyrimo rezultatus buvo informuotas Agentūros 2015 m. gruodžio 11 d. raštu Nr. (16)-A4-13846 „Dėl sprendimo“, todėl Agentūra turėjo teisę pareiškėjui pakartotinai informacijos pagal jo prašymą neteikti. Agentūra 2016 m. sausio 13 d. raštu Nr. (16)-A4-338 „Dėl prašymo“ išsamiai ir motyvuotai, nurodydama teisinius pagrindus, pranešė pareiškėjui, kad neturi teisinio pagrindo teikti informacijos ir dokumentų, susijusių su kitų valstybės tarnautojų asmens duomenimis. Agentūra įvertino, kad I. L. prašymas pateikti informaciją ir dokumentus, kuriuose yra asmens duomenų, nesusijęs su jo tiesioginėmis teisėmis ir pareigomis, asmens duomenų apsaugos interesas yra svarbesnis principas nei viešumo ir teisės gauti informaciją principai. Net ir pateikus pareiškėjui prašomas nuasmenintas motyvuotas valstybės tarnautojų tarnybinių nusižengimų tyrimų išvadas ir kitą medžiagą, nebūtų apsaugoti asmens duomenys, nes juos lengva identifikuoti pagal konkrečius I. L. tarnybinius pranešimus. Agentūra, vadovaudamasi Teisės gauti informaciją iš valstybės ir savivaldybių institucijų ir įstaigų įstatymo 6 straipsnio 2 dalies 4 punktu, skelbia nuasmenintus duomenis apie įstaigoje nustatytus tarnybinius nusižengimus ir už juos paskirtas galiojančias tarnybines nuobaudas savo interneto svetainėje. Rengdama atsakymą pareiškėjui Agentūra vadovavosi Viešojo administravimo įstatymo 3 straipsnio 10 punktu, Teisės gauti informaciją iš valstybės ir savivaldybių institucijų ir įstaigų įstatymo 1 straipsnio 3 dalies 7 punktu. Išnagrinėjus pareiškėjo prašymą, buvo konstatuota, kad Agentūra privalo atsižvelgti į specialaus įstatymo, t. y. Asmens duomenų teisinės apsaugos įstatymo 5 straipsnyje nurodytus asmens duomenų teisėto tvarkymo kriterijus. Agentūra nepažeidė viešumo principo, savo atsisakymą pagrindė teisės aktų normomis. Papildomai pažymėjo, kad pareiškėjas prašė pateikti medžiagą, susijusią su tarnybinių nusižengimų tyrimais, kuriuose yra kitų valstybės tarnautojų asmens duomenų. Agentūra vadovavosi Taisyklių 13–15 punktais, nustatančiais, kad tokia informacija gali būti teikiama tik valstybės tarnautojui, dėl kurio veiksmų yra pradėtas tarnybinio nusižengimo tyrimas, taip pat valstybės tarnautojams, kurie yra profesinių sąjungų atstovai.

## II.

5. Vilniaus apygardos administracinis teismas 2016 m. birželio 13 d. sprendimu pareiškėjo skundą tenkino iš dalies ir panaikino Aplinkos apsaugos agentūros 2016 m. sausio 13 d. raštą

Nr. (16)-A4-338 (skunde nurodyta 2015 m. sausio 13 d. data) ir įpareigojo atsakovą pareiškėjo 2015 m. gruodžio 11 d. prašymą išnagrinėti iš naujo. Likusią skundo dalį atmetė.

6. Teismas nustatė, kad pareiškėjas su 2015 m. gruodžio 11 d. prašymu kreipėsi į Agentūrą, prašydamas pateikti informaciją apie kiekvieną pradėtą tarnybinio nusižengimo tyrimą, arba, atitinkamai, atvejus, kai tarnybinio nusižengimo tyrimą buvo atsisakyta pradėti (kartu nurodant ir nepradėjimo priežastis), pagal jo 2015 m. lapkričio 9 d. (reg. Nr. A9-83), 2015 m. lapkričio 30 d. (reg. Nr. A9-94 ir Nr. A9-95) tarnybinius pranešimus, 2015 m. gruodžio 3 d. paaiškinime, 2015 m. gruodžio 6 d. papildomoje informacijoje paminėtas aplinkybes. Taip pat pareiškėjas prašė pateikti paminėtų užbaigtų nusižengimo tyrimų motyvuotas išvadas. Agentūra atsakymą pateikė 2016 m. sausio 13 d. rašte Nr.(16)-A4-338 „Dėl prašymo“. Šiame rašte atsakovas nurodė, jog Taisyklėse nėra nustatyta įstaigos, atlikusios tarnybinio nusižengimo tyrimą, pareiga teikti informaciją apie tarnybinį nusižengimą, tarnybinio nusižengimo tyrimo medžiagą kitiems fiziniams asmenims ir pareiškėjo prašomos informacijos bei dokumentų nepateikė.

7. Teismas vadovavosi Viešojo administravimo įstatymo 8 straipsnio 1 ir 2 dalių, 2 straipsnio 13, 14 dalių, 14 straipsnio 1 dalies, 2007 m. rugpjūčio 22 d. Vyriausybės nutarimu Nr. 875 patvirtintų Asmenų prašymų nagrinėjimo ir jų aptarnavimo viešojo administravimo institucijose, įstaigose ir kituose viešojo administravimo subjektuose taisyklių 47.2 punkto, Teisės gauti informaciją iš valstybės ir savivaldybės institucijų ir įstaigų įstatymo 16 straipsnio 3 dalies nuostatomis.

8. Agentūra yra viešojo administravimo subjektas, kuris privalo atsakyti į asmenų paklausimus teisės aktų nustatyta tvarka. Iš Teisės gauti informaciją iš valstybės ir savivaldybių institucijų ir įstaigų įstatymo 4 straipsnio 1 bei 2 punktų nuostatų matyti, kad šiuo atveju pareiškėjui turėjo būti pateikta visa pagal teisės aktus teiktina jo prašymo turinį atitinkanti įstaigos disponuojama informacija. Teismo nuomone, Teisės gauti informaciją iš valstybės ir savivaldybių institucijų ir įstaigų įstatymo 4 straipsnio 1 punkte vartojamas terminas „prašymo turinį atitinkanti informacija“ aiškintinas kaip įpareigojantis įstaigą pateikti pareiškėjui pakankamai konkrečią, tikslią ir aiškią informaciją, kuria būtų atsakoma į pareiškėjo prašyme suformuluotą klausimą.

9. Nagrinėjamu atveju iš ginčijamo atsakovo atsakymo matyti, kad jis pareiškėjo prašomos informacijos, taip pat tyrimo išvadų nepateikė, nurodydamas, jog galiojančiais teisės aktais nėra nustatyta tarnybinio nusižengimo tyrimą atlikusios įstaigos pareiga tyrimo medžiagą teikti kitiems fiziniams asmenims. Teisėjų kolegija sutiko su atsakovo argumentais dėl atsisakymo pareiškėjui teikti tarnybinio tyrimo išvadas. Valstybės tarnybos įstatymo 30 straipsnio 7 dalis numato, jog sprendimų dėl tarnybinių nuobaudų skyrimo priėmimo tvarką, motyvuotų išvadų apie tyrimų rezultatus bei priimtų sprendimų dėl asmenų, ėjusių valstybės tarnautojo pareigas, pripažinimo padarius tarnybinį nusižengimą perdavimo atitinkamiems asmenims terminus ir tvarką nustato Vyriausybė. Pagal Taisyklių 21 punktą, teisę susipažinti su kitų valstybės tarnautojų tarnybinio nusižengimo tyrimo medžiaga, teikti pasiūlymus dėl tarnybinės nuobaudos skyrimo, dalyvauti komisijos darbe, turi teisę tie valstybės tarnautojai, kurie yra profesinių sąjungų atstovai. Įvertinus šias nuostatas atsakovas pagrįstai atsisakė pareiškėjui pateikti užbaigtų nusižengimo tyrimų motyvuotų išvadų kopijas. Tačiau šios nuostatos nesudaro pagrindo išvada, jog pareiškėjui iš viso neturėjo būti teikiama informacija apie pradėtus ar nepradėtus tarnybinio nusižengimo tyrimus pagal jo atsakovui pateiktus pranešimus ir paaiškinimus.

10. Teisėjų kolegija sprendė, jog ginčijamu raštu atsakovas nepateikė pareiškėjui pilnos jo prašomos informacijos ir pilnai neišnagrinėjo jo prašymo. Pažymėta, jog atsakovas 2016 m. sausio 13 d. rašte pagrįstai nurodė, jog Teisės gauti informaciją iš valstybės ar savivaldybių institucijų ir įstaigų įstatymo 6 straipsnio 2 dalies 4 punktas numato pareigą institucijai įstaigos internetinėje svetainėje talpinti informaciją (nuasmenintus duomenis) apie įstaigoje nustatytus tarnybinius nusižengimus ir už juos paskirtas galiojančias tarnybines nuobaudas. Taip pat pažymėta, jog minėto įstatymo 16 straipsnyje nurodyti pagrindai, kada valstybės ir savivaldybių institucijos ir įstaigos gali atsisakyti teikti informaciją. Pagal šio straipsnio 2 dalies 4 punktą, minėtos institucijos ir įstaigos gali atsisakyti teikti informaciją, jeigu prašoma informacija jau buvo viešai paskelbta. Tokiu atveju įstaiga per 5 darbo dienas nuo prašymo gavimo įstaigoje dienos nurodo pareiškėjui jos paskelbimo šaltinį. Tačiau, nagrinėjamu atveju, atsakovo 2016 m. sausio 13 d. rašte nėra pateikiama jokių

nuorodų į minėtos informacijos paskelbimo šaltinį. Dėl šių priežasčių nėra pagrindo pripažinti, jog pareiškėjo prašymas buvo tinkamai išnagrinėtas.

11. Kadangi Agentūra argumentuotai nepasisakė dėl visų pareiškėjo keliamų klausimų, laikyta, kad ji netinkamai atsakė į pareiškėjo prašymą. Pripažinta, jog atsakovas neįvykdė pareigos argumentuotai atsakyti į pareiškėjo prašymą ir tuo pažeidė Viešojo administravimo įstatymo 8 straipsnio 1 ir 2 dalyse įtvirtintus reikalavimus. Teisės gauti informaciją iš valstybės ar savivaldybių institucijų ir įstaigų įstatymu atsakovas yra įpareigojamas viešinti informaciją apie įstaigoje nustatytus tarnybinius nusižengimus, todėl atitinkamos informacijos (nuasmeninant teikiamus duomenis) pateikimas atsakant į pareiškėjo paklausimus apie tarnybinio nusižengimo tyrimo eigą, atliktus tarnybinio nusižengimo tyrimus ar jų nepradėjimą pagal pareiškėjo raštuose atsakovui pateiktus duomenis, nelaikyta asmens duomenų teikimu Asmens duomenų apsaugos įstatymo prasme.

12. Remiantis tuo, kad Agentūros 2016 m. sausio 13 d. rašte Nr. (16)-A4-338 nėra pasisakyta dėl visų pareiškėjo prašymų, šis raštas naikintas, o atsakovas įpareigotas atsakyti į pareiškėjo 2015 m. gruodžio 11 d. prašymą pateikti informaciją apie pradėtus (nepradėtus) tarnybinio nusižengimo tyrimus pagal 2015 m. gruodžio 11 d. rašte minimus pareiškėjo pranešimus ir paaiškinimus. Atsakovo atsakymas turi būti motyvuotas, motyvų išdėstymas turi būti adekvatus, aiškus ir pakankamas; akte turėtų būti nurodomi pagrindiniai faktai, argumentai ir įrodymai, pateikiamas teisinis pagrindas, kuriuo atsakovas remiasi, priimdamas administracinį aktą. Atkreiptas dėmesys, jog tai, kad atsakovas apie prašomą pateikti informaciją pasisakė tik teismui pateiktame atsiliepime į skundą (teigdamas, jog kai kuriuose raštuose prašoma pateikti informacija pareiškėjui jau yra pateikta), nėra pagrindas laikyti, kad jo 2016 m. sausio 13 d. rašte „Dėl prašymo“ pateiktas atsakymas pareiškėjui yra tinkamas, nes bylos nagrinėjimo metu atsakovo teikiami paaiškinimai negali papildyti jo atsakymų turinio. Tai tik įrodo, jog pareiškėjui į jo prašymą nebuvo pateikta pilna informacija ir jo prašymas nebuvo tinkamai išnagrinėtas.

13. Pareiškėjas taip pat prašė teismo skirti atsakovui baudą pagal Administracinių bylų teisenos įstatymo (toliau – ir ABTĮ) 84 straipsnio 1 dalies 6 punktą, nurodydamas, jog atsakovas bylos medžiagą pateikė Valstybinei duomenų apsaugos inspekcijai ir tokiu būdu veikė prieš ekonomišką, operatyvų ir teisingą bylos išnagrinėjimą. Teisėjų kolegija su šiuo prašymu neturėjo pagrindo sutikti. Atsakovo kaip duomenų valdytojo kreipimasis į Valstybinę duomenų apsaugos inspekciją nesudaro pagrindo pripažinti, jog tokiu būdu atsakovas piktnaudžiavo procesu ar veikė prieš greitą ir teisingą šios bylos išnagrinėjimą. Kaip pareiškėjui buvo paaiškinta 2016 m. balandžio 14 d. ir 2016 m. gegužės 10 d. teismo nutartyse, atsakovo kaip duomenų valdytojo turimų duomenų pateikimas Valstybinei duomenų apsaugos inspekcijai, kurios svarbiausi veiklos tikslai plėtoti duomenų apsaugą, prižiūrėti asmens duomenų valdytojų veiklą tvarkant asmens duomenis, kontroliuoti asmens duomenų tvarkymo teisėtumą, nelaikytinas administracinės bylos medžiagos viešinimu. Šie atsakovo kaip duomenų valdytojo atlikti veiksmai niekaip nedarė įtakos greitam ir teisingam bylos nagrinėjimui, todėl pareiškėjo prašymo skirti baudą tenkinti nebuvo pagrindo.

### III.

14. Atsakovas Aplinkos apsaugos agentūra pateikė apeliacinį skundą, prašydamas panaikinti Vilniaus apygardos administracinio teismo 2016 m. birželio 13 d. sprendimą.

15. Teigia, kad Agentūros atsakymas buvo pakankamai išsamus ir pagrįstas, atsižvelgiant į informaciją, kuri galėjo būti suteikta, įvertinus pareiškėjo prašymo turinį.

16. Pažymi, jog Teisės gauti informaciją iš valstybės ir savivaldybių institucijų ir įstaigų įstatymo 7 straipsnio 1 dalyje yra nurodyta, kad asmenys turi teisę gauti privačią informaciją tik apie save, o ne apie kitą asmenį. Nurodytu atveju, kai tarnybinis nusižengimas nėra nustatytas ir tarnybinė nuobauda nėra paskirta, Teisės gauti informaciją iš valstybės ir savivaldybių institucijų ir įstaigų įstatymo 6 straipsnio 2 dalies 4 punktas netaikytinas. Bet kokio valstybės tarnautojo veiklos tyrimo rezultatai yra laikytini asmens duomenimis, dėl ko nurodytų duomenų tvarkymui pilnai taikytinos Asmens duomenų teisinės apsaugos įstatymo nuostatos dėl asmens duomenų tvarkymo. Iš to matyti, kad jei prašymu pagal Teisės gauti informaciją iš valstybės ir savivaldybių institucijų ir

įstaigų įstatymo nuostatas siekiama susipažinti su dokumentais, kuriuose yra asmens duomenų, taikomos visos Asmens duomenų teisinės apsaugos įstatymo nuostatos.

17. Atsakovas pažymi, kad asmens duomenimis gali būti laikoma bet kokios rūšies informacija, jeigu ji yra susijusi su asmeniu. Agentūros atlikto valstybės tarnautojo galimo tarnybinio nusižengimo tyrimas yra darbuotojo asmens duomenys. Agentūra nebuvo gavusi valstybės tarnautojų sutikimų teikti pareiškėjui jo prašomą informaciją apie jų asmens duomenis.

18. Pirmosios instancijos teismas, nurodydamas, jog Agentūra turėjo pateikti pareiškėjui nuasmenintą informaciją, neatsižvelgė ir tai, kad Agentūra, net ir nuasmeninus nurodytų valstybės tarnautojų duomenis, neužtikrintų, jog teikiamoje pareiškėjui informacijoje neliktų jokių elementų, kuriais remiantis ir imantis pagrįstų priemonių būtų galima iš naujo nustatyti susijusio (-ių) asmens (-ų) tapatybę (-es).

19. Pareiškėjui nenurodžius įtikinamo argumento, kuris patvirtintų asmens duomenų perdavimo būtinybę, nesant duomenų subjekto sutikimo, Agentūra, neteikdama pareiškėjui jo prašomos informacijos apie valstybės tarnautojų asmens duomenis ir pagrįsdama savo sprendimą teisės normomis, laikėsi Asmens duomenų teisinės apsaugos įstatyme nustatyto viešumo įsipareigojimo, nepažeidė Viešojo administravimo įstatymo 8 straipsnio 1 ir 2 dalies nuostatų.

20. Pirmosios instancijos teismas visai nenagrinėjo, jog pareiškėjas savo tarnybiniuose pranešimuose buvo nurodęs Agentūros valstybės tarnautojų pareigas, vardus ir pavardes, dėl ko Agentūra, teikdama informaciją pagal pareiškėjo prašymą, negalėjo pašalinti visų valstybės tarnautojų tapatybę nustatančių elementų, kad duomenys būtų laikytini anoniminiais.

21. Pareiškėjas I. L. pateikė apeliacinį skundą, kuriame prašo Vilniaus apygardos administracinio teismo 2016 m. birželio 13 d. sprendimą pakeisti ir tenkinti pareiškėjo skundą.

22. Pareiškėjas mano, kad pirmosios instancijos teismas nepagrįstai pritarė atsakovo argumentams, jog atsakovas atsisakė pareiškėjui teikti tarnybinio nusižengimo tyrimų motyvuotas išvadas, remdamasis Valstybės tarnybos įstatymo 30 straipsnio 7 dalimi ir Taisyklių 21 punktu. Pareiškėjas pažymi, kad šiuose teisės aktuose nėra įtvirtintas draudimas teikti motyvuotas išvadas asmenims, kurie šiuose teisės aktuose nėra paminėti, o tai leidžia daryti išvadą, kad jeigu kiti teisės aktai suteikia teisę gauti tarnybinio nusižengimo tyrimų motyvuotas išvadas – viešojo administravimo subjektas privalo jas pateikti. Aptariamam atveju tokią teisę suteikia Teisės gauti informaciją iš valstybės ir savivaldybių institucijų ir įstaigų įstatymas (3 str. 1 d. ir 2 d.), Viešojo administravimo įstatymas (3 str. 10 p.) bei Valstybės tarnybos įstatymas (3 str. 2 d. 6 p. ir 7 p.).

23. Pirmosios instancijos teismas nepasisakė dėl pareiškėjo skundo teiginio, jog valstybės tarnautojų vardai ir pavardės, tarnybinių pareigų metu atliekami veiksmai ir pan. nėra asmens ir (ar) privatūs duomenys ir jiems Asmens duomenų teisinės apsaugos įstatymo nuostatos netaikomos jokia apimtimi. Atitinkamai ir nuasmeninimo veiksmai tokio pobūdžio duomenims netaikytini.

24. Pareiškėjas nesutinka, kad aptariamų tarnybinio nusižengimo tyrimų metu buvo tiriama ne pareiškėjo, o kitų tarnautojų veikla. Tvirtina, kad atsakovo į bylą pateiktose motyvuotose išvadose didžiąja dalimi yra kalbama būtent apie pareiškėją.

25. Atsakovas Agentūra atsiliepime į pareiškėjo apeliacinį skundą prašo jį atmesti.

26. Mano, kad pareiškėjas subjektyviai interpretuoja asmens duomenų sąvoką, nepagrįstai teigdamas, kad valstybės tarnyboje bet kokia valstybės tarnautojų veikla ir duomenys privalo būti viešiniai. Nesutikimo motyvai dėl pareiškėjo teiginio, kad valstybės tarnautojų vardai, pavardės ir kt. duomenys nėra asmens duomenys ir jų negalima nuasmeninti, yra nurodyti Agentūros apeliaciniame skunde.

27. Nurodo, kad Agentūra įvertino pareiškėjo prašymo turinį ir nustatė, kad prašomoje informacijoje yra kitų valstybės tarnautojų asmens duomenų, prašomos informacijos turinys nesusijęs su viešojo administravimo funkcijų vykdymu, todėl pagrįstai ir teisėtai buvo vadovautasi Asmens duomenų teisinės apsaugos įstatymo nuostatomis.

28. Pareiškėjas I. L. atsiliepime į atsakovo apeliacinį skundą prašo jį atmesti.

29. Teigia, kad atsakovo apeliaciniame skunde nepateikta nė vieno argumento, įrodančio, kad valstybės tarnautojų vardai, pavardės bei kita su jais susijusi informacija apskritai yra asmens/privatūs duomenys.

30. Mano, kad teisės aktais bei teismų sprendimais privatus gyvenimas yra labai aiškiai atskirtas nuo valstybės tarnybos, privatus asmuo – nuo valstybės tarnautojo.

Teisėjų kolegija

k o n s t a t u o j a:

#### IV.

31. Ši administracinė byla apeliacinės instancijos teisme išnagrinėta vadovaujantis Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo redakcijos, galiojusios iki 2016 m. liepos 1 d., nustatyta tvarka (2016 m. birželio 2 d. Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo Nr. VIII-1029 pakeitimo įstatymo Nr. XII-2399 8 str. 2 d.).

32. Asmeniui teisę gauti informaciją iš valstybės ir savivaldybių institucijų ir įstaigų užtikrina Teisės gauti informaciją iš valstybės ir savivaldybių institucijų ir įstaigų įstatymas. Šis įstatymas nustato minėtos teisės įgyvendinimo tvarką ir reguliuoja valstybės bei savivaldybių institucijų ir įstaigų veiksmus teikiant informaciją asmenims. Pagal Teisės gauti informaciją iš valstybės ir savivaldybių institucijų ir įstaigų įstatymo 3 straipsnio 1 dalį (įstatymo redakcija, galiojusi nuo 2014 m. liepos 1 d. iki 2017 m. balandžio 1 d.), įstaigos privalo teikti pareiškėjams informaciją. Atsisakyti suteikti informaciją galima šio įstatymo nustatyta tvarka. Pagal Teisės gauti informaciją iš valstybės ir savivaldybių institucijų ir įstaigų įstatymo 4 straipsnį įstaigos, teikdamos informaciją, vadovaujasi, be kita ko, informacijos išsamumo principu, reiškiančiu, kad pareiškėjui turi būti pateikta visa pagal teisės aktus teiktina jo prašymo turinį atitinkanti informacija (1 p.).

33. Nagrinėjamu atveju 2015 m. gruodžio 11 d. prašyme pareiškėjo prašoma suteikti informacija ir dokumentai iš esmės susiję su jo siekiamais inicijuoti tarnybinio nusižengimo tyrimais.

34. Sprendimų dėl tarnybinių nuobaudų skyrimo valstybės tarnautojams ir sprendimų dėl asmenų, ėjusių valstybės tarnautojo pareigas, pripažinimo padarius tarnybinių nusižengimą ir sprendimų dėl tarnybinių nuobaudų, kurios turėtų būti jiems skirtos, priėmimo tvarką, taip pat šio straipsnio 2 dalyje nurodytų motyvuotų išvadų apie tyrimų rezultatus ir priimtų sprendimų dėl asmenų, ėjusių valstybės tarnautojo pareigas, pripažinimo padarius tarnybinių nusižengimą perdavimo atitinkamiems asmenims terminus ir tvarką nustato Vyriausybė (Valstybės tarnybos įstatymo 30 str. 7 d.). Tarnybinių nuobaudų skyrimą valstybės tarnautojams reglamentuoja Taisyklės.

35. Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo praktikoje ne kartą buvo pažymėta, jog Taisyklėse yra įtvirtinta būtent tikrinamo valstybės tarnautojo teisė teikti paaiškinimus dėl įtariamo tarnybinio nusižengimo bei su juo susijusią informaciją ir dokumentus, taip pat susipažinti su tarnybinio patikrinimo išvada ir jos motyvais (Taisyklių 8–9 p.), o kitiems asmenims (išskyrus valstybės tarnautojus, kurie yra profesinių sąjungų atstovai (Taisyklių 21 p.)), kurie nepatenkinti atlikto tarnybinio patikrinimo rezultatais, tokia teisė nei Valstybės tarnybos įstatyme, nei Taisyklėse nėra numatyta. Asmenys, inicijavę tarnybinio patikrinimo atlikimą, pagal bendruosius gero administravimo principus įgyja teisę tik būti tinkamai informuoti apie konkretaus tarnybinio patikrinimo rezultatus (žr., pvz., Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo 2013 m. sausio 31 d. nutartį administracinėje byloje Nr. A<sup>552</sup>-241/2013, 2014 m. spalio 29 d. nutartį administracinėje byloje Nr. AS<sup>662</sup>-1148/2014, 2015 m. rugsėjo 16 d. nutartį administracinėje byloje Nr. eAS-1111-662/2015).

36. Atsižvelgiant į tai, kas nurodyta, pirmosios instancijos teismas iš esmės teisingai nusprendė, kad nors atsakovas pagrįstai atsisakė pareiškėjui pateikti užbaigtų nusižengimo tyrimų motyvuotų išvadų kopijas, tačiau pareiškėjui turėjo būti teikiama informacija apie pradėtus ar nepradėtus tarnybinio nusižengimo tyrimus pagal jo atsakovui pateiktus pranešimus ir paaiškinimus.

37. Nagrinėjamu atveju pareiškėjas 2015 m. gruodžio 11 d. prašymu, be kita ko, prašė pateikti informacija apie jo inicijuotus tarnybinio nusižengimo patikrinimus. Pareiškėjas, teikęs

tarnybinius pranešimus, siekdamas inicijuoti tam tikrų asmenų tarnybinio nusižengimo tyrimus, turi teisę sužinoti, kokių veiksmų buvo imtasi dėl tokių pareiškėjo pranešimų, nepaisant to, kad ši informacija yra susijusi ir su kitais asmenimis. Sutiktina su pirmosios instancijos teismo išvadomis, kad atitinkamos informacijos pateikimas atsakant į pareiškėjo paklausimus apie tarnybinio nusižengimo tyrimo eigą, atliktus tarnybinio nusižengimo tyrimus ar jų nepradėjimą pagal pareiškėjo raštuose atsakovui pateiktus duomenis, nelaikytina asmens duomenų teikimu Asmens duomenų apsaugos įstatymo prasme. Atsižvelgiant į nurodytą teismo praktiką, kad asmenys, inicijavę tarnybinio patikrinimo atlikimą, įgyja teisę būti tinkamai informuoti apie konkretaus tarnybinio patikrinimo rezultatus, ši informacija pareiškėjui turėjo būti suteikta. Kadangi Agentūra 2016 m. sausio 13 d. rašte Nr. (16)-A4-338 atsisakė suteikti bet kokią informaciją, susijusią su tarnybinio nusižengimo tyrimais pagal pareiškėjo nurodytus tarnybinius pranešimus ir kitus paaiškinimus, pirmosios instancijos teismas pagrįstai Agentūros 2016 m. sausio 13 d. raštą panaikino ir įpareigojo atsakovą šioje dalyje iš naujo išnagrinėti pareiškėjo 2015 m. gruodžio 11 d. prašymą. Tačiau pažymėtina, kad pirmosios instancijos teismo sprendimo rezoliucinėje dalyje nurodytas sprendimas panaikinti visą Agentūros 2016 m. sausio 13 d. raštą Nr. (16)-A4-338 ir įpareigoti atsakovą pareiškėjo 2015 m. gruodžio 11 d. prašymą išnagrinėti iš naujo. Atsižvelgiant į tai, kad atsakovas šiuo atveju įpareigotinas atsakyti į pareiškėjo prašymą tik dalyje – t. y. pateikti informaciją apie pradėtus (nepradėtus) tarnybinio nusižengimo tyrimus pagal jo prašyme minimus pranešimus ir paaiškinimus, teismo sprendimas atitinkamai keistinas.

38. Dėl pareiškėjo prašymo pateikti pačias tarnybinio patikrinimo išvadas, pažymėtina, kad Taisyklėse apibrėžta, kam jos gali būti pateikiamos (t. y. valstybės tarnautojui, įtariamam padarius tarnybinį nusižengimą (9 p.) ir valstybės tarnautojui, kuris yra profesinių sąjungų atstovas (21 p.)), todėl vien tik aplinkybė, kad asmuo tam tikrais aspektais susijęs su tokiu patikrinimu, savaime nesuteikia teisės susipažinti su šia išvada. Todėl ir pareiškėjo apeliaciniame skunde minima aplinkybė, kad šiose tarnybinio patikrinimo išvadose yra kalbama ir apie pareiškėją, nėra reikšminga. Nagrinėjamu atveju pareiškėjas prašė pateikti tarnybinio patikrinimo išvadas pagal pareiškėjo tarnybinius pranešimus ir kitus paaiškinimus, kuriuose nurodyti kitų valstybės tarnautojų veiksmai. Taigi buvo prašoma pateikti tarnybinio patikrinimo išvadas, surašytas ne dėl pareiškėjo, o dėl kitų asmenų. Atsižvelgiant į nurodytą, atsakovas ginčijamame rašte pagrįstai atsisakė pareiškėjui teikti tarnybinio tyrimo išvadas.

39. Apeliacinės instancijos teismas, patikrinęs bylą, neturi pagrindo nesutikti su pirmosios instancijos teismo sprendimo motyvais, todėl jiems pritaria ir plačiau dėl jų nepasisako. Pirmosios instancijos teismas išsamiai pasisakė dėl visų esminių pareiškėjo skundo motyvų, juos detalčiai išanalizavo, visapusiškai ir objektyviai įvertino byloje esančią medžiagą bei padarė iš esmės pagrįstas išvadas, kurias patvirtina byloje esantys rašytiniai įrodymai. Apeliacija administraciniame procese yra ne pakartotinis bylos nagrinėjimas, o jau priimto teismo sprendimo teisėtumo ir pagrįstumo tikrinimas (ABTĮ 136 str.). Taigi, teisėjų kolegija, pritardama skundžiamo pirmosios instancijos teismo sprendimo motyvams, jų nebekartoja.

40. Apibendrinama išdėstytas aplinkybes ir padarytas išvadas, teisėjų kolegija konstatuoja, kad pirmosios instancijos teismas tinkamai aiškino bei taikė materialiosios ir procesines teisės normas, teisingai įvertino faktines bylos aplinkybes. Tačiau teismas nepagrįstai panaikino visą Agentūros 2016 m. sausio 13 d. raštą ir įpareigojo atsakovą atsakyti į visą pareiškėjo 2015 m. gruodžio 11 d. prašymą. Todėl atsakovo apeliacinis skundas tenkintinas iš dalies ir pirmosios instancijos teismo sprendimas pakeičiamas, panaikinant Agentūros 2016 m. sausio 13 d. raštą Nr. (16)-A4-338 dalyje dėl atsisakymo pateikti informaciją apie tarnybinio nusižengimo tyrimus ir įpareigojant atsakovą pareiškėjo 2015 m. gruodžio 11 d. prašymą pateikti informaciją apie pradėtus (nepradėtus) tarnybinio nusižengimo tyrimus pagal 2015 m. gruodžio 11 d. prašyme minimus pareiškėjo pranešimus ir paaiškinimus išnagrinėti iš naujo.

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo 140 straipsnio 1 dalies 3 punktu, teisėjų kolegija

n u t a r i a:

Pareiškėjo I. L. apeliacinį skundą atmesti.

Atsakovo Aplinkos apsaugos agentūros apeliacinį skundą tenkinti iš dalies.

Vilniaus apygardos administracinio teismo 2016 m. birželio 13 d. sprendimą pakeisti ir šio teismo sprendimo rezoliucinę dalį išdėstyti taip:

„Pareiškėjo I. L. skundą tenkinti iš dalies.

Panaikinti Aplinkos apsaugos agentūros 2016 m. sausio 13 d. raštą Nr. (16)-A4-338 (skunde nurodyta 2015 m. sausio 13 d. data) dalyje dėl atsisakymo pateikti informaciją apie tarnybinio nusižengimo tyrimus ir įpareigoti atsakovą pareiškėjo 2015 m. gruodžio 11 d. prašymą pateikti informaciją apie pradėtus (nepradėtus) tarnybinio nusižengimo tyrimus pagal 2015 m. gruodžio 11 d. prašyme minimus pareiškėjo pranešimus ir paaiškinimus išnagrinėti iš naujo. Likusią skundo dalį atmesti.“

Nutartis neskundžiama.

Teisėjai

Audrius Bakaveckas

Gintaras Kryževičius

Ramutė Ruškytė